

Capítol Col·legial³ hem pogut comprovar el seu pas per l'escolania del monestir: hi entrà el juliol de 1833 i hi va romandre només fins el maig de 1834, quan va causar baixa voluntària. Que coincidís amb una baixa per defunció d'un altre escolà potser podria tenir relació amb el fet que la mare s'emportés el petit Jaume a Barcelona per por al còlera, mentre que els seus dos germans grans es quedaren a Sant Joan. També és destacable que en el breu període que passa a l'escolania, el gener de 1834 el Capítol de la Col·legiata amonestà el mestre de capella perquè enviava substituïts a les classes, per *"la manera de castigar als noys, que no es de satisfaccio del capitol"* i per *"haverne despatxat un y tornat admetrer, segons se ha dit, y tot això sense coneixement del capitol"*. Qui sap si això també va tenir alguna influència en la seva marxa.

Jaume Nunó es va casar el 1848, amb **Dolors Taló**, una vídua de Terrassa més gran que ell. Aquest matrimoni tingué algun problema que desconeixem, potser causat per la diferència d'edat i pel caràcter bohemí i arrauxat del jove Jaume; el cas és que el 1851 abandona la muller i la filla, Dolors, i comença el periple que el durà a Cuba, Mèxic i finalment als Estats Units, on després de la mort de la seva primera esposa es va casar amb una alumna, **Kate Remington**, amb qui tingué tres fills, dos dels quals Christine Mercedes i James, arribaren a l'edat adulta.

Dolors Nunó i Taló, la seva primera filla, va néixer el 1848 i morí el 1932 a Terrassa. Els darrers anys de la seva vida va formar part de la Venerable Ordre Terciària de Sant Francesc, i va ser-ne directora de la coral. Quan Jaume Nunó tornà per únic cop a Espanya, el 1875 (no podem confirmar que visités Sant Joan ja que en aquell moment s'esdevenia la guerra carlina), se la va endur a

³ Ferrer i Godoy, Joan: Actes i resolucions. Sant Joan de les Abadesses en època moderna (1630-1859). Barcelona: Pagès Ed., 2013. Vol II. pp. 976 i 988.

Dolors Nunó

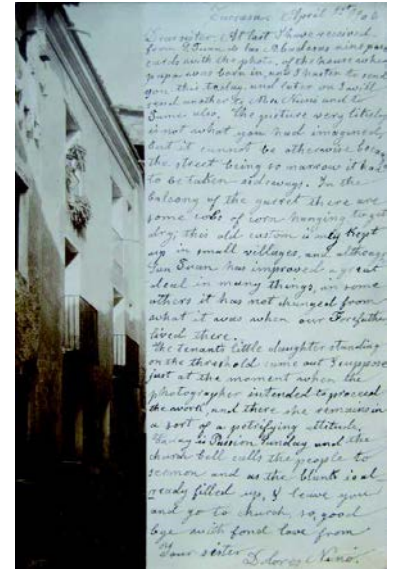
Estats Units, on faria carrera musical al costat del seu pare. Al cap d'uns anys, però, tornaria a Terrassa. Ella mateixa havia explicat que la raó de la tornada havia estat per tenir cura del seu oncle Joan, que residia a Sant Joan, tot i que no s'hi establís permanentment.

Jaume Nunó tenia un cosí germà de part de mare, **Joan Roca Gironella**, que, format a Sant Joan, també féu carrera musical, essent organista a Prada de Conflent⁴.

Una troballa casual

Els musicòlegs Cristian Canton i Raquel Tovar varen basar en gran part la biografia de Jaume Nunó en la documentació inèdita que varen aconseguir per part d'un besnét nord-americà del mestre. Entre aquesta documentació va aparèixer una postal que Dolors Nunó va enviar el 1906 des de Terrassa a la seva germanastra als EEUU, amb una fotografia de la casa natal de Jaume Nunó a Sant Joan. És la fotografia que s'exposa a l'entrada al Palmàs. En aquesta imatge hi ha alguna cosa que no quadra: si la filla volia enviar

⁴Aquesta informació la deduïm de "El Pirineu Català", 21/10/1911 i "El Ausonense", 15/9/1861. Probablement és el mateix Joan Roca que apareix d'escolà amb Joan Nonó (Ferrer, p.976, 980, 982). Es conserven un parell de partitures seves al fons musical de l'Arxiu Blanxart.

Postal que Dolors Nunó va enviar el 1906

al pare un record del Palmàs, el més lògic era que li enviés una imatge de la gran eixida amb arcades i l'hort. No obstant, el que s'hi veu és només una façana que suposadament hauria de correspondre a l'entrada a la casa. Dolors escriu, en anglès: *"Estimada germana: finalment he rebut de Sant Joan de les Abadesses nou postals amb la fotografia de la casa on va néixer el pare (...). La imatge no deu ser la que hauries imaginat, però no podia ser feta d'altra manera ja que el carrer és estret i ha hagut de ser feta de trasantó."*

Si comparem la fotografia amb l'estat actual del Palmàs, veurem que no s'avé massa, però podríem pensar que el Palmàs fou enderrocat i tornat a aixecar i per tant podria haver variat el seu aspecte. Tanmateix, al contrari del que escriu Dolors Nunó, si hom hagués fotografiat la casa des de l'angle invers es podria haver aconseguit una fotografia millor, ja que el carrer s'eixampla després de la capella de la Mare de Déu de Montserrat.

L'any 2015 es va iniciar el projecte del llibre "L'Abans de Sant Joan de les Abadesses", un llibre-recull de fotografies antigues que vaig tenir l'honor de coordinar. L'Arxiu del Monestir de Sant Joan va col·laborar-hi aportant fotografies, entre les quals una del fons Blanxart que em va cridar l'atenció, ja que era exactament la mateixa fotografia de